

Stort og hurtigtvoksende pyogent granulom i næsen

En 15-årig dreng blev set i et øre-næse-hals-kirurgisk ambulatorium med en hurtigtvoksende proces i venstre næsebor. Tre måneder tidligere havde han slået næsen mod en dør i forbindelse med et mindre fald. Der havde været et sår i området, som patienten havde manipuleret, og det havde efterhånden udviklet sig til en intumescens, som den seneste uge, inden han kom i ambulatoriet, pludselig var begyndt at vokse hurtigt. Processen udtamponerede vestibulum på venstre side og spærrede helt for luftpassage. Der blev foretaget resektion i generel anæstesi. Processen viste sig at udgå med en stillet tilhæftning på septum nasi ved overgangen mellem det forhornede og det uforhornede epitel. Histologien viste pyogent granulom (PG).

PG er en benign vaskulær læsion, som forekommer på hud og slimhinder, hyppigst i hoved-hals-området, hvor læberne og næsen er de mest almindelige lokalisationer. PG forekommer hyppigt hos drenge under 18 år og kvinder i den fertile alder [1, 2]. Mekanisk traume og andre udløsende årsager er

beskrevet, men hovedparten opstår dog uden kendt årsag [3]. Ved behandling med kirurgisk excision er recidivraten ca. 3% [4].

Thomas Frank Flyger

E-mail: thomas.frank.dk@me.com

Christian Godballe

Øre-næse-halskirurgisk Afdeling,
Odense Universitetshospital

INTERESSEKONFLIKTER: ingen. Forfatterens ICMJE-formularer er tilgængelige sammen med artiklen på Ugeskriftet.dk

LITTERATUR

1. Patrice SJ, Wiss K, Mulliken JB. Pyogenic granuloma (lobular capillary hemangioma): a clinicopathologic study of 178 cases. *Pediatr Dermatol* 1991;8:267-76.
2. Mills SE, Cooper PH, Fechner RE. Lobular capillary hemangioma: the underlying lesion of pyogenic granuloma. *Am J Surg Pathol* 1980;4:470-9.
3. Pagliari KA, Cohen BA. Pyogenic granuloma in children. *Pediatr Dermatol* 2004;21:10-3.
4. Lee J, Sinno H, Tahiri Y et al. Treatment options for cutaneous pyogenic granulomas: a review. *J Plast Reconstr Aesthet Surg* 2011;64:1216-20.

UGENS BILLEDE

redigeres af:

Tove Agner

Karen-Lisbeth Bay

Dirksen

Ida Gjørup

Peter Hovind

Ugeskr Læger

2017;179:V69257